

มาตรการทางกฎหมายการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างบริษัทผู้รับประกันภัย

Regulation of Sharing Information of the insured between Insurance Companies

อรอนงค์ ประจักษ์ศิลป

Onanong Prajaksin

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Faculty of Law Assumption University, Thailand

Email: oprajaksin@hotmail.com

Received: 2021-08-21; Revised: 2021-09-27; Accepted: 2021-09-28

บทคัดย่อ

เนื่องจากปัญหาการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัย ประเทศไทยไม่ได้มีมาตรการหรือกฎหมายรองรับให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัยจึงไม่สามารถทำได้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะทำให้ผู้รับประกันภัยสามารถรู้ข้อมูลเบื้องต้นของผู้เอาประกันภัยได้ และนำมาประกอบการตัดสินใจที่จะเข้ารับทำประกันภัย โดยนอกจากนี้ยังมีขอบเขตการจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ การเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงเห็นควรกำหนดมาตรการหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยโดยให้สำนักงานกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นองค์กรที่จะดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เอาประกันภัย

ผลของการศึกษากฎหมายของประเทศอังกฤษมีการวางหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่ดูแลด้านประกันภัยและยังมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดถึงการควบคุมธุรกิจประกันภัยว่าต้องจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยและยังมีแผนพัฒนาการประกันภัย มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (IAIS Insurance Core Principles : ICPs) ที่มีหลักเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน

คำสำคัญ: การแลกเปลี่ยนข้อมูล, ผู้เอาประกันภัย, บริษัทผู้รับประกันภัย

Abstract

According to the issue of sharing information between the insured and insurers, there is no measures or laws to support sharing of insured's information in Thailand, so the exchange of the insured's information seems impossible. Sharing information will allow the insurer to acknowledge the basic information of the insured and make the decision to undertake the insurance. Moreover, there will be the scope of collecting of the insured's important information. That information will be collected with the insured's consent as well.

Therefore, the researcher realized that it would be appropriate to prescribe measures or rules for sharing of the insured's information under the supervising from the Office of Insurance Commission, to be the organization to oversee sharing of insured's information with the insured's confident boost.

The result of the study presented that British's law has established rules for sharing of information between insurance authorities. Moreover, there are rules that regulate the insurance business for collecting the insured's information. Also, there is insurance's development plan called The IAIS Insurance Core Principles (ICPs), which is the clear standard of sharing of information between authorities.

Keywords : Sharing Information, Insured, Insurance Companies

บทนำ

ในธุรกิจประกันภัยในปัจจุบันมีรูปแบบของการประกันภัยหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เอาประกันภัยได้เลือกทำประกันภัยในรูปแบบที่เหมาะสมกับตนเองมากขึ้น ธุรกิจประกันภัยจึงเกิดการแข่งขันมากขึ้น มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง อีกทั้งในด้านของการตลาดจำนวนมากและยังมีลูกค้าเพิ่มขึ้นจำนวนมาก นั่นก็คือผู้เอาประกันภัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ถ้าหากเราสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างบริษัทรับประกันภัยได้ ย่อมเกิดประโยชน์ต่อธุรกิจประกันภัย จะเป็นการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประกันภัยก่อนที่จะเข้าทำสัญญาประกันภัย

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่ได้มีมาตรการในการรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ถ้าเราต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยเราจะต้องมีมาตรการรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยและต้องมีหน่วยงานที่กำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย อีกทั้งข้อมูลของผู้เอาประกันภัยที่เราจะนำมาแลกเปลี่ยนจะต้องมีขอบเขตของข้อมูลที่ชัดเจนว่าข้อมูลอะไรบ้างที่ผู้รับประกันภัยจะจัดเก็บจากผู้เอาประกันภัยแล้วนำข้อมูลของผู้เอาประกันภัยไปแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัยเพื่อไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้เอาประกันภัยมากเกินไป

ถ้าประเทศไทยมีมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้เอาประกันภัย บริษัทที่รับประกันภัยก็จะสามารถตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของผู้เอาประกันภัย เพื่อเป็นการพิจารณาเบื้องต้นก่อนเข้าทำ

สัญญาประกันภัย นำข้อมูลที่ได้จากผู้เอาประกันกันมาพิจารณาได้ในหลายส่วน เช่น การพิจารณาเบี้ยประกันภัยอาจจะเพิ่มเบี้ยประกันหรือลดเบี้ยประกันให้กับผู้เอาประกันภัย พิจารณาเบื้องต้นถึงความเสี่ยงในการเข้าทำสัญญาประกันภัยของผู้รับประกันภัย พิจารณาถึงความสุจริตที่ผู้เอาประกันได้เคยทำสัญญาประกันภัยไว้ก่อนหน้านี้ เป็นต้น

ประเทศอังกฤษนั้นมีหน่วยงานที่คอยกำกับดูแลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันภัยอยู่ 2 หน่วยงาน คือ Prudential Regulation Authority PRA และ Financial Conduct Authority (FCA) FCA ซึ่งจะทำหน้าที่ในการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันภัยและการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัย ธนาคารแห่งประเทศอังกฤษ (Bank of England) ได้มีการจัดทำMemorandum of Understanding (MOU) ระหว่าง FCA และ PRA เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานโดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องการการคำนึงถึงระยะเวลาในการแลกเปลี่ยน
2. ความสำคัญของข้อมูลที่จะทำการแลกเปลี่ยน จะต้องเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์
3. ข้อมูลที่ต้องการทำแลกเปลี่ยนถ้าหากมาจากหน่วยงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่กำหนดเอาไว้จะต้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ
4. หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ถ้าหากมีหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดไม่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุเอาไว้
5. หน่วยที่กำกับดูแลหากได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลแล้วจะต้องรักษาข้อมูลเป็นความลับ
6. ถ้าหากมีความจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลที่ที่ได้มีการแลกเปลี่ยนมาแก่บุคคลภายนอกประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายหรือเพื่อใช้ข้อมูลที่แลกเปลี่ยนดำเนินการทางกฎหมาย ให้ปรึกษาหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือเจ้าของข้อมูล
7. ถ้ามีการกระทำที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบกับข้อมูลที่ทำกรแลกเปลี่ยน ต้องกำกับและดูแลพิจารณาถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่เป็นความลับ (นายธีรวิทย์ สุมาวงศ์, 2556)

ประเทศอังกฤษเป็นประเทศที่มีการออกกฎหมายเพื่อควบคุมธุรกิจประกันภัยคือ Insurance: Conduct of Business หรือ ICOBS ซึ่งเป็นการวางหลักเกณฑ์ในการควบคุมผู้รับประกันภัยเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เอาประกันภัยและการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยต่อบุคคลที่สาม โดยหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะอยู่ในข้อ 4 ของ Insurance: Conduct of Business ซึ่งเบื้องต้นจะกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องมีระบบการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เอาประกันภัยที่สามารถการันตีการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลโดยบุคคลภายนอก เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล

ข้อ 4.1 ของ Insurance: Conduct of Business เกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ของผู้รับประกันภัยที่จะต้อง มีแบบฟอร์มเพื่อให้ลูกค้าให้ความยินยอมและตัดสินใจในการเข้าผูกพันตามสัญญา (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.), 2559)

ในส่วนของการแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัยมีการบัญญัติไว้ในข้อ 6 ของInsurance: Conduct of Business ซึ่งบริษัทผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ในการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เอาประกันภัย โดย ในข้อ 6.3 ก่อนที่จะมีการออกกรมธรรม์ประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัยผู้ที่เป็นบริษัทรับประกันภัยจะต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ

เกี่ยวกับกรมทัณฑ์ประกันภัยและสิทธิหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปยังผู้เอาประกันภัยรวมถึงกระบวนการในการจัดการข้อมูลของผู้เอาประกันภัย

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลประกันภัยของประเทศอังกฤษให้ความสำคัญกับการควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพราะฉะนั้นแล้วการแลกเปลี่ยนข้อมูลในประเทศอังกฤษจึงมีอยู่อย่างจำกัดเท่าที่ไม่กระทบต่อสิทธิของบุคคลและอยู่ภายใต้หลักเรื่องของความยินยอมของผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญและจะต้องเป็นการกระทำที่มีความโปร่งใสและนำข้อมูลไปใช้เพื่อการประกันภัยเท่านั้นและข้อมูลจะไม่ถูกนำไปแลกเปลี่ยนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเว้นแต่เป็นข้อมูลทั่วไปที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้เอาประกันภัย

ประเทศไทยยังมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประกันภัยให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการประกันภัยมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย IAIS Insurance Core Principles : ICPs ทั้งนี้ ICP ข้อ 3 ได้กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อกำหนดในเรื่องการรักษาความลับ (Information Exchange and Confidentiality Requirement) กำหนดว่า หน่วยงานที่กำกับดูแลสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันโดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสิ่งที่สำคัญคือ ข้อกำหนดในเรื่องการรักษาความลับ (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.), 2559)

เมื่อศึกษามาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านประกันภัยของประเทศอังกฤษและแผนพัฒนาการประกันภัย มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย IAIS Insurance Core Principles : ICPs นำแนวความคิดมาไตร่ตรองของทั้งสอง มาปรับใช้ในการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยในประเทศไทย ทั้งในส่วนของมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ข้อมูลอะไรบ้างที่จะกำหนดให้มีการแลกเปลี่ยน รวมทั้งหน่วยงานที่ดูแลกำกับเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ระหว่างผู้รับประกันภัย

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาถึงแนวความคิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยเพื่อกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัยและหน่วยงานที่จะกำกับการดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย คือ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 แผนพัฒนาการประกันภัย มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (IAIS Insurance Core Principles : ICPs) กฎหมายประเทศอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยทางเอกสารมุ่งเน้นการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งตำรา หนังสือ รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ รวมถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จากนั้นจึงนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้เหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาค้นคว้าหาแนวคิด และหลักการ ตลอดจน

แนวทางในการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัยและหน่วยงานที่กำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยและข้อมูลใดบ้างที่จะนำมาแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัยเอาไว้รวมถึงหน่วยงานที่จะกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย จึงวิเคราะห์ถึงปัญหาไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัย

เนื่องจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัยในประเทศไทยยังไม่มีมาตรการในการรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างชัดเจน ทำให้ผู้รับประกันภัยไม่สามารถที่จะดำเนินการขอให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยได้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยเป็นการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของผู้เอาประกันในวัตถุประสงค์ที่จะเข้าทำสัญญา การที่ผู้รับประกันภัยจะตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นเพื่อจะรู้ถึงข้อมูลด้านประกันภัยของผู้เอาประกันภัยที่ได้เคยทำธุรกรรมด้านสัญญาประกันภัย เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยเบื้องต้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตข้อมูลของผู้เอาประกันภัยที่จะจัดเก็บ

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เอาประกันภัยถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำธุรกรรมของบริษัทประกัน เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว สามารถพิสูจน์ลักษณะของผู้เอาประกันภัยในแต่ละรายได้ ขอบเขตของการจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญของการจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยเป็นสิ่งที่ต้องมีหลักเกณฑ์ที่เพียงพอและไม่เกินความจำเป็น จึงต้องมีการกำหนดถึงข้อมูลใดบ้างที่จะจัดเก็บและนำข้อมูลนั้นไปแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัย

3. ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรที่จะกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูล ของผู้เอาประกันภัย

การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันนอกจากจะต้องมีการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลแล้ว ต้องมีหน่วยงานที่จะดูแลกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย เพื่อที่จะดูแลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล ขั้นตอนการแลกเปลี่ยน หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องเป็นหน่วยงานที่ดูแลด้านการประกันภัย เพื่อประสิทธิภาพระบบในการดูแลด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยและสร้างความเชื่อมั่นกับผู้เอาประกันภัย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัย ประเทศไทยไม่มีมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ถ้าต้องการที่จะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยจะต้องมีการกำหนดมาตรการการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยว่าควรมีหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย เพื่อที่จะให้ผู้รับประกันภัยจะได้ปฏิบัติตามในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย

ประเทศอังกฤษได้มีการกำหนด ได้มีการจัดทำ Memorandum of Understanding (MOU) ระหว่างหน่วยงาน FCA และ PRA เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้ มีการกำหนดระยะเวลาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความสำคัญของข้อมูลที่จะแลกเปลี่ยน การแลกเปลี่ยนข้อมูลนอกเหนือจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หลักเกณฑ์ที่แลกเปลี่ยนข้อมูลถ้ามีเอกสารแนบแล้วจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน การรักษาความลับของข้อมูล การแลกเปลี่ยนที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ต้องมีกฎหมายรองรับ

แผนพัฒนาการประกันภัย มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (IAIS Insurance Core Principles : ICPs) ที่ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกก็มีการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลไว้ ICP ข้อ 3 มีการกำหนดถึงหลักการแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อกำหนดในเรื่องการรักษาความลับ (Information Exchange and Confidentiality Requirement) กำหนดว่า หน่วยงานที่กำกับดูแลสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันโดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสิ่งที่สำคัญคือ ข้อกำหนดในเรื่องการรักษาความลับ สอดคล้องกับผลงานของ กิตติพันธุ์ เกียรติสุนทร (2538) พบว่า ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของสังคม ไปสู่สังคมข้อมูลและข่าวสาร การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น การโฆษณาถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย การแสวงหาการเก็บรักษาข้อมูลและการใช้ข่าวสารเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอันทันสมัย ยิ่งเอื้อให้มีการกระทำอันมิชอบต่อข่าวสารอันเกี่ยวข้องกับส่วนตัวได้ง่ายขึ้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตข้อมูลของผู้เอาประกันภัยที่จะจัดเก็บ

ปัญหาการจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าทำสัญญาประกันภัย เพราะเป็นการบ่งบอกถึงรายละเอียดของผู้เอาประกันภัยได้ ข้อมูลของผู้เอาประกันภัยที่จะจัดเก็บเพื่อนำมาแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัยต้องระบุว่าต้องมีข้อมูลใดและต้องได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยในการที่จะนำไปแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัย

ประเทศอังกฤษมี Insurance: Conduct of Business เป็นหลักกฎหมายที่ควบคุมดูแลธุรกิจประกันภัยในข้อ 4 ของ Insurance: Conduct of Business ซึ่งเบื้องต้นจะกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เอาประกันภัยที่สามารถการันตีการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลโดยบุคคลภายนอก ข้อ 4.1 เกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ของผู้รับประกันภัยที่จะต้อง มีแบบฟอร์มเพื่อให้ลูกค้าให้ความยินยอมและตัดสินใจในการเข้าผูกพันตามสัญญา ข้อ 6 ยังมีการกำหนดหน้าที่การรักษาข้อมูลของผู้เอาประกันภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรรัตน์ วรวัฒน์ธำรง (2548) ศึกษาเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยได้เริ่มให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากขึ้น รวมทั้งการให้ความคุ้มครองแก่ข้อมูลส่วนบุคคลดังเห็นได้จากการรับรองและคุ้มครองที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติฉบับต่าง ๆ การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามบทกฎหมายที่มีอยู่ก็ยังไม่ครอบคลุมทั้งระบบและไม่ครอบคลุมทั้งหมด

3. ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรที่จะกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูล ของผู้เอาประกันภัย

การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยจะต้องมีหน่วยงานที่ดูแลมาตรการการแลกเปลี่ยน ดูแลระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องเป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันให้ผู้เอาประกันภัย

ในการที่จำยินยอมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย หน่วยงานที่จะดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูล นักวิจัยก็ต้องศึกษาว่าหน่วยงานที่ดูแลควรจะต้องเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการดูแลในด้านของประกันภัย โดยตรง

ในประเทศไทยหน่วยงานที่ดูแลเรื่องธุรกิจประกันภัย คือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ) เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย คปภ. เป็นหน่วยงานที่ดูแลด้านการประกันภัยครอบคลุมในทุกๆ ส่วนที่เกี่ยวกับประกันภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล อรรถวรเดช (2558) จากการศึกษาแนวทางการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยของ IAIS และต่างประเทศ พบว่า กฎหมายของประเทศไทยมีแนวทางกำกับดูแลที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางของ IAIS และต่างประเทศในเรื่องการเผยแพร่วัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลเพื่อความโปร่งใสเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และการกำกับดูแล

ข้อเสนอแนะ

จากข้อสรุปของปัญหาข้างต้น จึงมีข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัย ควรมีการวางมาตรการเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยดังนี้

- (1) การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยเท่านั้น
- (2) ขอบเขตข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ที่สามารถแลกเปลี่ยน และการยินยอมให้ข้อมูลของผู้เอาประกันภัยและข้อมูลที่ทำให้การแลกเปลี่ยนได้จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย
- (3) หน่วยงานที่แลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องรักษาข้อมูลของผู้เอาประกันภัยไว้เป็นความลับ
- (4) ถ้าหากมีการกระทำนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย จะต้องมีการกำหนดความรับผิดชอบไว้ถ้าหากผู้รับประกันภัยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

2. ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตข้อมูลของผู้เอาประกันภัยที่จะจัดเก็บ

การจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยจะจัดเก็บในส่วนของคุณลักษณะส่วนบุคคลและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประกันภัย จะมีการแบ่งการจัดเก็บเป็นสองส่วน

(1) การจัดเก็บข้อมูลในส่วนข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคลในที่นี้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ข้อมูลที่จะเก็บมีดังนี้ ชื่อนามสกุล เลขบัตรประชาชน ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์

(2) ข้อมูลที่เกี่ยวกับด้านประกันภัย คือ ข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยจะเปิดเผยแก่ผู้รับประกันภัยในขณะที่เข้าทำสัญญาประกันภัยในเรื่องที่เกี่ยวกับด้านประกันภัยนั้น ๆ เพราะการประกันภัยมีหลากหลายรูปแบบ ผู้วิจัยจึงเสนอถ้าหากข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับด้านประกันภัยสามารถจัดเก็บ

(3) การจัดเก็บข้อมูลของผู้เอาประกันภัยหากมีการจัดเก็บแล้วไม่ว่าจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลด้านประกันภัย ผู้รับประกันภัยจะต้องขอความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเพื่อที่จะนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนระหว่างผู้รับประกันภัย สามารถขอความยินยอมได้ในลายลักษณ์อักษรหรือเป็นเทคโนโลยี

3. ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรที่จะกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนข้อมูล ของผู้เอาประกันภัย

หน่วยงานที่จะมากำกับดูแลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยควรที่จะต้องเป็นหน่วยงานคือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ) เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ดูแลงานด้านประกันภัยครอบคลุมในทุก ๆ ด้านทั้งด้านที่เกี่ยวกับผู้เอาประกันภัยและด้านที่เกี่ยวกับผู้รับประกันภัยรวมถึงธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยและยังเป็นหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยมีแนวคิดให้ คปภ.มีการจัดตั้งหน่วยงานภายในเป็นหน่วยงานที่ดูแลกำกับดูแลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัยระหว่างผู้รับประกันภัยเพื่อดำเนินงานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เอาประกันภัย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพันธุ์ เกียรติสุนทร. (2538). *มาตรการทางอาญาในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสาร* (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรารัตน์ วรรณธำรง. (2548). *การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล* (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นายธีรวิทย์ สุมาวงศ์. (2556). *การปรับโครงสร้างการกำกับดูแลผู้ประกอบการการเงินในอังกฤษ*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2564, จาก <https://www.dailynews.co.th/article/195370/>
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.). (2559). *คู่มือปฏิบัติงานสำหรับนายหน้าประกันชีวิต*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2564, จาก <https://www.oic.or.th/en/consumer/>
- คู่มือปฏิบัติงานสำหรับนายหน้าประกันชีวิต
- อรรถพล อรรถวรเดช. (2558). *การศึกษาหลักเกณฑ์และกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อพัฒนากฎหมายประกันภัยของไทย* (รายงานวิจัย). สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.